

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 317/03

- בעניין: 1. נסר, ת.ז., מעיסוויה, ירושלים
2. נסר, דרכון ירדני מסי, מעיסוויה, ירושלים ואח'

כולם ע"י ב"כ עוה"ד עדי לנדאו (מ.ר. 29189)
ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או תמיר בלנק (מ.ר. 30016)
ו/או עו"ד לינה אבו-מוך זועבי (מ.ר. 33775)
שמענס לצורך המצאת כתבי בי-דין הוא
רחוב אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02 – 6283555 ; פקס: 02 – 6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. שר הפנים
קריית הממשלה, ירושלים
2. מנהל לשכת מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים
רח' דרך שכם 17, ירושלים

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים, 94152
טל': 02 – 6208177 ; פקס': 02 – 6222385

המשיבים

הודעה מטעם העותרים

בהתאם להודעתם במסגרת הדיון שהתקיים בתאריך 25.5.2003 בעתירה שבנדון, מתכבדים בזאת העותרים להשלים את טיעונם בדבר הנוהג הקיים במשרד הפנים לאשר בקשות אחמ"ש של תושבים מחו"ל ברשיון ישיבה של תושבות ארעית, אשרה מסוג א/5, במועד אישור בקשת האחמ"ש.

1. להלן מספר החלטות מטעם המשיבים, בהן במועד אישור בקשת האחמ"ש, ניתן למוזמן שמוצאו מחו"ל אשרה מסוג א/5:

א. **בקשת אחמ"ש 2027/94** – הבקשה הוגשה עבור מוזמן מירדן בשנת 1994, ואושרה באפריל 1999. עם אישור הבקשה קיבל המוזמן אשרת שהייה מסוג א/5.

אישור הבקשה מצ"ב להודעה זו, ומסומן א.

ב. **בקשת אחמ"ש 3169/94** – הבקשה הוגשה עבור מוזמנת מברזיל בשנת 1994, ואושרה במאי 1999. עם אישור הבקשה קיבלה המוזמנת אשרה מסוג א/5.

אישור הבקשה מצ"ב להודעה זו, ומסומן ב.

- ג. **בקשת אחמ"ש 2340/95** – הבקשה הוגשה עבור מוזמנת מירדן בשנת 1995, ואושרה בינואר 2000. עם אישור הבקשה קיבלה המוזמנת אשרת שהייה מסוג א/5.
- אישור הבקשה מצ"ב להודעה זו, ומסומן ג.
- ד. **בקשת אחמ"ש 142/98** – הבקשה הוגשה עבור מוזמנת מירדן בשנת 1998, ואושרה ביוני 2001. עם אישור הבקשה קיבלה המוזמנת אשרת שהייה מסוג א/5.
- אישור הבקשה מצ"ב להודעה זו, ומסומן ד.
- ה. **בקשת אחמ"ש 2157/95** – הבקשה הוגשה עבור המוזמן מירדן בשנת 1995, ואושרה בנובמבר 2001. עם אישור הבקשה קיבלה המוזמנת אשרת שהייה מסוג א/5. נציין, כי מקרה זה דומה למקרה שבפנינו מאחר וגם כאן נשללה תושבותה של המבקשת והושבה בעקבות שינוי המדיניות הנוסף מטעם המשיבים.
- אישור הבקשה מצ"ב להודעה זו, ומסומן ה.
- נזכיר כי הנספחים המצ"ב מהווים רק מקצת מתוך מספר רב של מקרים, בהם אישרו המשיבים למוזמנים מחו"ל אשרת שהייה מסוג א/5 עם אישור בקשתם לאחמ"ש.
2. בכל המקרים שצוינו לעיל מדובר בבקשות אחמ"ש של בני זוג שתקופת נישואיהם קצרה באופן משמעותי מתקופת חיי נישואיי העותרים שבמקרה דן.
3. יתר על כן, בניגוד לדברי ב"כ המשיבים בדיון, ככל הידוע לעותרים, בקרב המשיבים לא עלה כל ספק בדבר כנות נישואיי העותרים לאורך כל השנים, ובדבר היות מרכז לחייהם בישראל מאז שנת 1994. כמו כן, כאמור, כנגד העותר לא הועלתה מעולם טענה בדבר חשש בטחוני או פלילי, ובגילו ולאחר עשר שנים של מגורים בישראל, הסבירות כי יהווה סכנה כזו בעתיד, נמוכה ביותר. ממילא אם יינתן לעותרים הסעד המבוקש, יוסיפו המשיבים לבחון את עניינו של העותר, מדי שנה, בחמש השנים הבאות, באותו אופן ממש, בו היו בוחנים את הבקשה אם האשרה שיקבל תהיה מסוג ב/1.
4. לסיכום, העותרים יטענו כי:
- א. מתן לעותר אשרת שהייה מסוג ב/1, יהווה חריגה בוטה מהוראות חוק הכניסה לישראל, ומההגיון העומד מההגבלות הקבועות בו, לפיהן ניתן יהיה להאריך אשרת שהייה מסוג ב/1 עד תקופה של 27 חודשים בלבד.

ב. בסירובם להעניק לעותר מעמד מסוג א/5 מפלים המשיבים את העותר לעומת מזומנים אחרים במצב דומה, ואף פחות קיצוני ממצבו, ונוהגים בשירותיות, שכן חריגה זו נטולת סיבה לגופו של עניין.

ג. במצב סביר והוגן היה על המשיבים להתחשב בנסיבות המיוחדות שעלו בדיון בבקשת העותרים, ולקצר את תקופת ההליך המדורג עבור העותר או לפחות לטפל בבקשה באופן מזורז. לעומת זאת, המשיבים נקטו בסחבת שהצריכה התכתבות ענפה, ופנייה לפרקליטות המדינה בקדם בג"ץ על מנת להוביל את המשיבים להסכים לטפל בבקשה, אם כי גם הסכמה זו לא בוצעה עד להגשת העתירה.

הנה כי כן, החלטת המשיבים לקבוע את המועד שנקבע ע"י בית המשפט הנכבד לתגובתם בעתירה, כמועד התחלת ההליך המדורג של חמש שנים ושלושה חודשים, בו יחל העותר לקבל אשרה של תייר בלבד, הינה בלתי סבירה ולוקה באטימות והתעמרות.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו מוחלט לגבי הסעד השני המבוקש בעתירה ולחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד.

ירושלים, יום שלישי, 27 במאי 2003

עדי לנדאו, עו"ד
ב"כ העותרים